

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цѣна:

100 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по-
вошъ и въ Одесса. — Отъ Одесса за
въ всички-те мѣста въ Россія плащася
въ година-та за пресылка-та на русска-
та поща 2 карбовны.

№ 138.

ИЗДАВАСЯ ВСЯКА СУББОТА.

Подписка ся приѣма въ Типографія-та ни
у Болгарскій Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакцій Жур-
нала Москвитянина. Въ Вукурещъ у
Г-на Проконія Валаноглу. Въ Ибраила у
Г-на Миханла Поповича.

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

Единъ извонрѣдний скороходець дойде
въ недѣля отъ Бѣлградъ до Австрійскій по-
сланникъ, и абіе най важны и най странны
слухы ся раздадохъ. Ако сме добре извѣсте-
ны, тойзи скороходець нищо общо не донесе.
За сега и докль дойдатъ други извѣстія
отъ Виенна и отъ Санкт-Петербургъ, мысли-
ме че трѣба да ся основаваме на ноты-те,
кон-то долу излагаме споредъ тукашны-атъ
Французскій Вѣстникъ.

Нота обработена въ Виен-
на отъ четыри-те велики
силы.

Н. В. Султана като весна сердечно же-
лае да поднови между себе, и Н. В. Императо-
ра Россійскаго сношенія-та на добро-то сосѣд-
ство и совершенно-то разумѣніе кон-то
по несчастію смутихася недавно отъ неблаго-
пріятны и прѣсны заплетки, положи всяко по-
печеніе за да намѣри средства щото да загла-
ди стезы-те на тая распря.

Едно царско Ираде ся издаде за тая
цѣль, и В. Порта себе за благополучна счита,
щото може да сообщи това рѣшеніе Ему Пре-
восходителству Графу Несселроду.

Ако отъ една страна Россійски-те царіе
на всяко время ся показали дѣятелно-то нхно
попеченіе, "за да ся сохранитъ свободности-
те, и привилегіи-те на Восточна-та православ-
на въ Оттоманска-та Имперія Церква, то отъ
друга страна Султаны-те никога не са ся от-
казали отъ изново званично подтверждены дѣл-
нія, кон-то свидѣлствуваха стара-та и все-
гдашна-та нхна благосклонность, за нхны-
те поданны христіанны. "

Промѣненіе (ако отъ една страна Россій-

ски-те Царіе на всяко время ся показали дѣя-
телно-то нхно попеченіе " за религія-та и
православна-та восточна церква, Султаны-те
отъ друга страна никога не престанаха да
бдятъ за сохраненіе-то на свободности-те и на
привилегіи-те на тая религія и церква, и да
ги подтверждаватъ чрезъ званичны дѣлнія, кон-
то свидѣлствуватъ за стара-та и всегдашна
нхна благосклонность за нхны-те поданны
христіанны. ")

Н. В. Абдулъ Меджидъ, кой-то уже бла-
гополучно царува, побуденъ отъ исты-те рас-
положенія, и желающъ да покаже Его Вели-
честву Императору Россійскому личенъ единъ
знакъ на искренно-то негово пріятелство, не
цослуша освѣтъ особена-та довѣренность, коя-
то има на превосходны-те преимущества Авгу-
стѣйшаго своего союзника, и благоизволи съ
важнсть да внимае на замѣчанія-та на кон-
то орудіе при Высока-та Порта быде Князь
Меньшиковъ.

Промѣненіе. (Н. В. Султанъ Абдулъ Ме-
джидъ, кой-то уже благополучно царува, побу-
жденъ отъ исты-те расположения, и желающъ
да покаже Его Величеству Императору Рос-
сійскому личенъ единъ знакъ на искрен-
но-то негово пріятелство, непослуша освѣтъ
особена-та довѣренность, коп-то има на пре-
восходны-те преимущества Августѣйшаго свое-
го союзника, и благоволи съ важнсть да ви-
мае на сообщенія-та, на кон-то орудіе
при Высока-та Порта быде Князь Меньшиковъ.)

Слѣдовательно нижеподписанный пріи за-
повѣдь да объяви чрезъ настоящее-то какъ Н.
В. Султанъ-атъ ще остане вѣренъ на буква-
та и на духатъ, кон-то ся изражаватъ въ усло-
вія-та на Канарджійскій и Адрианопольскій трак-
татъ, относящия на покровительство-то на
христіанска-та вѣра, и какъ Н. В. смотрава за
негова-та честь да направи за всегда да ся со-
хранятъ и да запази отъ всяка нынѣшна или
будущая повреда наслажденіе-то на духов-

ны-те привилегіи, кон-то преславны-те праот-
цы Его Величества са дали на восточна-та
православна церква, и кон-то отъ него ся со-
храняватъ и ся подтверждаватъ; между тѣмъ
побуденъ отъ духа високаго правосудія, да на-
прави Восточна-та вѣра " да соучаствува отъ
колко то права са дадени на други-те вѣры
чрезъ трактаты, или чрезъ други нѣкои особ-
ны расположения. "

Промѣненіе. (Нижеподписанный пріи за-
повѣдь да объяви чрезъ настоящее-то, какъ Н.
В. Султанъ-атъ ще остане вѣренъ на буква-
та и на духатъ, кон-то ся изражаватъ въ опре-
дѣленія-та на Канарджійскій-атъ трак-
татъ, подтвержденъ отъ Адрианопольскій-
атъ, относительно на покровительство-то на
христіанска-та вѣра, и да объяви, че Н. В.
смотрава за честь негова да направи за все-
гда да сохранятъ и да запази отъ всяка или
нынѣшна, или будущая-та повреда, наслажденіе
на духовны-те привилегіи, кон-то преславны-те
праотцы Его Величества на восточна-та право-
славна церква, са дали и кон-то отъ него ся сохра-
няватъ и подтверждаватъ; между тѣмъ побуденъ
отъ духа високаго правосудія да направи пра-
вославна-та вѣра " да соучаствува отъ колко-
то права са дадени или щатъ ся да на други-те
общества, поданны Оттомански.)

Впрочемъ, понеже даденный-атъ на Па-
триарха и напрославно-то духовенство Царскій
ферманъ, кой-то съдържава подтвержденіе-то
на духовны-те нхны привилегіи, трѣба да ся
смотрава, като новъ единъ на благородны-те
негови чувства, и понеже, между тѣмъ, званич-
но-то обявленіе того фермана подава всяка
безопасность, ще вѣчно всякаго страха да
уничтожи, относительно на вѣра-та, коя-то има
Н. В. Россійскій Императоръ, за благополученъ
ся считамъ, зашто-то се опредѣлихъ, да напро-
вя настоящее-то сообщеніе.

А колко-то за обезпеченіе-то, какъ отъ
тукъ и за напредъ нече быде нѣкое промѣне-

ПОДЛИСТНИКЪ.

РАЗГОВОРИ ВЪРОИСНОВѢДНИ,

ПРАВНИ

"

ИСТОРИЧЕСКИ.

(Продолженіе.)

А пакъ тайнство-то на священство-то,
на жендба-та, и на маслоосвященіе-то опре-
дѣлены са за особы чинове за вѣрны-те, или
за приключенія въ животъ-атъ. Тука ся вижда
сущо-то различіе, що е между общи-те, и о-
собны-те дарби на Святаго Духа.

Символь-атъ ся совершава въ членъ-атъ
за воскресеніе-то на мертвы-те и за вѣчный-
атъ животъ. Исусъ Христосъ, и по него А-
постолъ Павелъ, уподобяватъ воскресеніе-то
на житно зерно, кое-то трѣба да падне въ
земля-та, и да умре, за да поникне клась, и
да роди плодъ много. Человѣкъ, спроти вѣч-

но-то си опредѣленіе, родися въ пазуха-та на
созданіе-то, за да стонъ въ средъ сотвореніе-
то, и да живѣе нѣкогда животъ божественъ,
и безконеченъ въ пазуха-та на создателя. Не
като раздѣли еднашъ грѣха отъ Бога, кой-то
е верховно-то добро, требаше да ся вочеловѣ-
чи слово-то Божіе, да развѣрже прегрѣшеніе-
то, и да отвори на грѣшны-атъ путь-атъ,
кой-то го води въ перво-то и пребываемо-то
состояніе, въ кое-то ся создаде отъ перво.
Заради това говори спасителя " азъ самъ вос-
кресеніе-то и живота, кой-то вѣрва въ мене,
ако и да умре ще е живъ. И пакъ, азъ самъ
путь истински, и живота, никой не може да
приблжи при отца моего, кромѣ чрезъ мене. "

Иисусово-то поученіе изображава само
будущій-атъ животъ, достойно за Божія-та
совершенство, и за существо-то на челове-
ческа-та душа и го описва тайно отъ една
страна, какъ води человѣкъ-атъ въ соедине-
ніе вѣчно и нераздѣлнмо отъ перво-то нача-
ло, а отъ друга страна, какъ го заваля въ
глубина безконечна, коя-то, или Адъ да я на-
речеме, или отричаніе, или мука безконечна.
Душевна-та чистота, коя-то ни ся дари чрезъ

Исуса Христа, може само да ны соедини съ
Бога, кой-то е поистина чистота, и святость.
И напоследокъ никой не може да живѣе въ
него, и да наслѣди божественно-то блаженство
дори не умрѣ спроти прегрѣшеніа-то. А ду-
шевны-те скверности, кон-то не ся очистиха
чрезъ вѣра-та, и покаяніе-то, благословно, и
праведно отдаечаватъ насъ вѣчно отъ жи-
вотъ-атъ, и божественно-то блаженство. Ето
небо-то, ето и Ада. Таково е зачало-то и ис-
точника на безконечно-то, и безмертно, или
блаженство, или злощастіе челоѣческо.

Разговоръ 31.

Рѣкохъ по горѣ заради догмата-та, какъ
е храна на вѣра-та, и истина отъ откровеніе
доказана, съ сила-та на коя-то челоѣческо-то
размышленіе възвышавася до Божіе-то позна-
ніе и (колко-то е возможно на челоѣка) до
божественна-та му совершенство. А тука
ще говоримъ за богомолство, кое-то гледаме,
като храна, или водоводъ на безмерны-те
челоѣчески желанія. Но богомолство-то мо-
же да ся опредѣли въ слѣдующи-те просты
рѣчи:

не отпосително на мѣста-та, кои-то въ Іерусалимъ посѣщавать, то пропсхожда отъ ферманъ-атъ, кой-то е содруженъ съ Хатишерифъ отъ 15 на мѣсяца Ребуль-Евель 1268 и кои-то изяви и подтверди чрезъ ферманы-те отъ . . . и намѣреніе-то на Е. Величество Султана, е да направи да ся исполнятъ неговы-те царски рѣшенія безъ никон промѣненія.

В. Порта званично още ся обѣщава какъ никое промѣненіе не ще да быде на работы-те, кои-то ся условиха, ако испервенъ не ся вразумѣе съ правительства-та на Франція и Россія, безъ да принесе нѣкоя повреда на разны-те христіански общества.

А за колко-то ако Россійскій Императорскій дворъ поиска, ще ся опредѣли способно едно мѣсто въ града Іерусалимъ или по окрестность-та за да ся созида една църква, посвятена на божественна-та служба отъ Русски-те священники, и една болница за туземны-те или болны поклонники отъ истаго народа.

В. Порта обѣщавася отъ сега още официално да подпише, таково едно писмо, кое-то ще положи набожны-те тѣя мѣста, подъ особено-то надзираніе Россійскаго Генерала Консула въ Сирія и Палестина.

“Преводъ на официално-то сообщеніе, кое-то В. Порта даде на представители-те на Франція, Австрія, Англія и Пруссія наедно съ промѣнено-то сообщеніе отъ 8 Августа 1853.”

Начертаніе-то на нота-та, кое-то отъ недавно у Виенна ся направи, и на В. Порта ся даде, прочетеса и испитася въ министерскій совѣтъ.

Начертаніе-то на нота-та, кое-то представително въ Цареградъ бѣ ся написало, и ся подаде на велики-те сили, съ начинъ, способенъ да унищожи существуема-та между В. Порты и Россія распря, даваще надежда за благопріятно едно слѣдствіе. — За това правительство-то Н. В. Султана ся жали, зашто-то виде че това начертаніе не ся взе въ разсмотреніе.

Ако и прежде писано-то отъ В. Порты начертаніе, съ намѣреніе да ся даде Князю Меншикову, ся взе като основа, на што ся отнеса на параграфа на нота-та, коя-то отъ Виенна дойде, за религіозны-те привилегіи, въпросъ-атъ не ся ограничи въ тойзи кругъ. Нѣкой параграфи, излишни и не согласны съ священны-те права на правительство-то Н. В. Султана, ся введоха въ нова-та нота и за това принуждаватъ В. Порты, да предложи нѣкои замѣчанія верху того предмета.

Императорско-то правительство научено е отдавно да приема пріятелски знакове отъ велики-те сили, нейны-те Августѣйши союзницы.

Богомолство-то е умственно и душевно возвышеніе камто Бога, за благодареніе и славословіе негово, и за прошеніе за вськи-те що са потребны за спасеніе. Христосъ поучи богомолство-то словомъ, и дѣломъ, кой-то ся молише, много пути, когда-то щеше да струва нѣкои исцѣленія, или други чудотворенія. Молишеса за свои-те ученицы, и за вській-атъ родъ человѣчески, кому-то бѣше предстатель, и ходатайцъ камто небесный-атъ си отецъ, молишеса за оныя, що го распаха, и други путь ся молише много пути, какво-то кога-то щеше да ся преобрази на Фаворска-та гора, и кога-то приближаваше часа на спасително-то страданіе, отдѣлился въ градина-та Геосиманійтка, и отъ трудъ-атъ обливашеса въ потъ, кой-то ставаше като сирове отъ кровь, що падаха на земля-та. Но и въ всько-то разстояніе, когда-то ходеше по земля-та, не престана да подканя словомъ чловѣцы-те на молитва-та, и да говори: бдете и молетеса да не падните въ искушеніе, и какъ тжресте и ще намѣрите, просете, и ще вы ся даде, чукайте и ще вы ся отвори. И въ послѣднѣ-то си преди страданіе-то поученіе, кое-то ся даде като завѣтъ, говори на ученицы-те си, до сега не просихъ.

То е признателно за толики благосклонны трудове, кои-то тѣ отъ начала нынѣшняго вопроса, непрестанаха да полагають.

Явно е убо че не му е благопріятно, като мысли на особено-то негово камъ тѣя сили почитаніе, да колебае верху единъ пунктъ на кого-то тѣ общо ся согласиха. Но правительство-то на Н. В. Султана, кое-то въ начало ся объявило бѣше, само да разсуди въпроси относящися на права-та му и на независимость-та му, понеже по несчастію не ся совѣтываха съ него, верху сочиненіе-то на нова-та нота, положися въ трудно мѣстоположеніе.

Може да рѣче нѣкой че нито на Русско-то правительство не ся совѣтываха за сочиненіе-то на тая нота, но права-та, кои-то трѣба да ся защищють, принадлежавать на В. Порты, и тя трѣба да подпише нота-та, коя-то за тая цѣль ще ся даде.

На велики-те сили принадлежава да разсудять съ познато-то нхно правосудіе ако е право едноравно да говорять на тойзи пунктъ отгорѣ за двѣ-те спорящи страны. Слѣдовательно за благословно ся разсуди да не ся распростирать по дробно верху тойзи пунктъ.

Первый отъ пунктовъ-те, кои-то правять В. Порты да ся колебае е слѣдующій-атъ параграфъ:

“Ако на всяко время Русски-те Царіе” са показали дѣятельно-то нхно попеченіе “за сохраненіе-то на свободности-те и привилегіи-те на православна-та восточна въ Оттоманска-та держава църква, Султаны-те” никогда не са ся отказали да не ги подтвердятъ изново съ торжественны дѣянія.

За да показватъ Русски-те Царіе нхно попеченіе за благоденствіе-то на църквата и религія-та, коя-то тѣ имать, то е естественно и нищо за рѣчь нема; но споредъ горѣизложенный параграфъ можеше нѣкой да разумѣе че привилегіи-те на православна-та църква въ Оттоманска-та Имперія не са ся сохранили освѣтъ отъ дѣятельно-то попеченіе на Русски-те Царіе. Долженствуваме обаче да замѣчима какъ, то само-то дѣло да ся тури въ една нота, коя-то В. Порты ще даде, горѣспомянутый параграфъ, таковъ каковъ-то ся нахожда въ начертаніе-то, за религіозны привилегіи, кои-то още отъ царствованіе-то Султана Мехмеда, славнаго завоевателя, ся дадоха и до нынѣ безъ соучастіе-то никого ся сохранивають щеше разумѣва и дава причина на Русско-то правительство да иска да ся мѣнае въ подобны подлозы. Никой убо не ще бѣ ся склонилъ да привлече верху себе си упреканія-та и укореніе-то на современны-те

те нищо за име-то ми. Истина истина говоримъ вамъ, колко-то просите отъ отца за име-то, ще вы даде, за да ся прослави отецъ-атъ чрезъ сына.

Таковымъ образомъ не само разпали добри-те чловѣчески пожеланія, и увѣри дѣйствіе-то на богомолство-то, ами заповѣда, и освяти вськи-те негови примѣры, като поучи умственно-то богомолство, сердечно-то богомолство, безъ произносительно слово. Устно-то богомолство, като даде най совершенный-атъ примѣръ, чрезъ Господня-та молитва. Уединено-то богомолство, като подканя вського да влѣзе въ килія-та си, и като затвори врата-та да ся моли на отца тайно. И напо слѣдокъ поучи общо-то богомолство въ църква, като нареди вѣрны-те да ся соберать на едно мѣсто за молитва, и ся обѣща, какъ гдѣ-то ся соберать двамина, или тримина на едно мѣсто, въ мое-то име, тамо ще да самъ и азъ между нхъ.

Исусъ убо поучи насъ четьри вида богомолство.

1-во. Умственно, гдѣто само сердце-то хоратува съ Бога.

2-ро. Устно-то, гдѣ-то произносительно слово, изьявлява душевны-те чувствованія

и на потомцы-те като пріемие, што то работа вредителна толко за настоящее-то ко-то и за будущее-то время да ся учреди. то единъ слуга убо не е возможно отъ правительство-то на Н. В. Султана да ся склони на ва безъ да не ся насили.

Ако на конецъ цѣль-та не е друга вънь да ся подновять обѣщанія-та Кайнарджискаго трактата, В. Порты можеше да направи чрезъ особна нота. Слѣдовательно ператорско-то правительство отдава голъ важность што да ся унищожи параграфъ начертаніе-то, кое-то има сходство съ по нутый-атъ трактатъ, или ако ся сохрани, бѣщаніе-то за покровительство-то, кое-то держава Кайнарджискій-атъ трактатъ, и просъ-атъ на религіозны-те привилегіи, да отдѣлять съ ясенъ единъ начинъ за да разумѣва въ первый взоръ че два-та предметы разнствувать единъ отъ други.

Третій пунктъ е православна-та вѣра соучаствова отъ привилегіи-те що са да ны на други-те общества. Не возможно е кой да ся сумнѣва че Императорско-то вительство ще ся колебае да направи православна-та вѣра да соучаствова не токмо привилегіи-те, кои-то самовольно е дало на други-те общества на христіанска-та вѣ коя-то нейны-те подданицы исполнява но още и отъ привилегіи-те, кои-то въ душе-те можать да ся дадуть. Излишно е бо да приложимъ нѣкой че В. Порты ще ся правдае, ако не може да пріемне употребленіе-то на израженія толико единъ отъ различни какво-то що са условія-та или оны-те расположенія въ полза на голѣмо общество, составляемо отъ толкози миль подданицы, исповѣдающи православна-та вѣ

Таква като са сущесвуемы-те подпо представляющи трудъ на В. Порты, не мотъ ся всько-то нейно неограниченно почтеніе камъ совѣты-те на силы-те, нейны-те юзницы, и съ всько-то нейно искренно ланіе за да поднови нейны-те съ Русско-правительство сходства, кое-то е нейнъ пртель и сосѣдникъ, не може, казвамъ, да предложи на благоволеніе-то и правосудіе на велики-те силы размышленія-та, кои-то матъ сходство съ державны-те нхны ва и съ нейна-та независимость.

Ако наконецъ послѣдно-то начертаніе нота-та, кое-то ся сочини отъ В. Порты пріеме, или ако Виенско-то ся промѣни редъ както горѣ рѣкохмъ, Оттоманско-правительство не ще ся забави да подпи едно-то отъ тѣхъ, и абіе да испроводи вопреднаго посланника съ условіе обаче Княжества-та ще ся испразднить.

3-то. Тайно-то далеко отъ всякое о и чисто отъ всякава суета, и лицемѣріе.

4-то. Общо-то боголство, кое-то соствява гражданско-то служеніе, и собира вськи-те молебны-те молитвы, и вськи-моленія, въ едно поклоненіе, благодареніе вѣра. А краткій-атъ примѣръ, отъ колко-трѣба да содержать чловѣчески-те молвы, за да са пріятны на Бога, Исусъ го учи на гора-та, съ слѣдующи-те рѣчи, кои-то ся молите не говорете много, какво-то зычницы-те, понеже сякатъ какъ съ много-нхно говореніе ще да ся послушать: но ся молете така:

“Отче нашъ, иже еси на небесѣхъ, святитса имя твое, да прїдетъ царствіе тво да будетъ воля твоа, яко на небеси и на змли, хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша, яко же мы, оставляемъ должникомъ нашимъ, и введи насъ во искушеніе, но избави насъ отъ лукаваго.

Ико твое есть царство, и слава, и слава во вѣки, аминъ.

(Слѣдува.)

Т е р н о в о , 17-врія 1853.

На 28 прошлаго Терновскій управитель Н. С. Галипъ паша прія фермана на новий си санъ Миримирамскій. Извъредны улакъ донесе презъ Шуменъ този ферманъ, кого-то Галипъ паша ведно съ всички-те первейши градоначалници и чорбаджин, съ голѣмо торжество излѣзе вонъ отъ града на срѣтеніе негово, и го прія съ голѣма радость и почитаніе. Въ суцій-атъ день ходиха всички-те градоначалници да му го честитатъ и много-лѣтствувайтъ, и всички-те вообще Терновцы показяха искрення радость за ново-то това високо възвышеніе на многопочитаемый свой паша, кой-то по право ся награждава отъ пречестно-то Царско правителство, заради неговите достойны за уваженіе дѣла, придадени и вѣрны заслуги, строги наблюденія на танзимата и правовѣрны исполненія неговы.

Терновски-те жители, и жители-те на Терновска-та кааза, кои-то имаха честь да явятъ тысящократно-то си благодареніе камъ всечестно-то Ц. правителство и други пжтъ, че ги е сподобило съ таковъ добродушенъ и благороденъ паша, на кого-то сами-те неговии добри дѣла показуватъ достойный-атъ за уваженіе чловѣкъ и днесъ имать случай да възхваляйтъ, че Н. Сіятелство достоенъ б'ианстина и за по висока Царска признателность.

— Въ предный-атъ мѣсяць бѣ явено отъ Ц. В. (№ 134) че заради единъ убитъ Терновець бѣ доведено въ Терново едно подозрительно лице, Х. Хатипъ, отъ село Джомалин и бѣ на судъ. Сега този Х. Хатипъ даде си полно поручительство за невинность-та си верху тая работа и си отпусна отъ мѣстна-началство.

Но това не бѣ довольно да приспи будность-та на остроумный-атъ ны паша, защото съ всичко-то поручительство остана увѣренъ че и Х. Х. е участникъ на бывше-то убійство, и тжй прати тайно кжрсердари да обихождайтъ по сомнительны-те мѣста и да согледватъ подозрительны хора, кои-то таквыя лесно ся познаватъ. Подиръ много праздни тжрсенія, сполучиха най послѣ въ село-то Джомалин да издирягъ осмина души наедно собрани въ една кѣща, знайно на кой сговоръ, защото запитѣта-та като приближиха до врата-та и тѣ ги непуснаха да влѣзатъ и потегляхъ оружія-та, изгхрихъ верху тѣхъ и свалихъ одного отъ запитѣта-та, а и запитѣта-та наюрхиха и сполучиха да ухватятъ одного отъ тѣхъ, други-те като избѣгахъ до единъ. Уловенный-атъ ся доведе обкованъ въ Терново, гдѣто исказа всичко, че тѣ были кои-то заклали Терновеца, Игната, и какъ това направили съ споразумѣніе-то на Х. Х. коджабашия-та.

Така и Х. Х. въ Терново изъ второ да докаратьжй и други-те имъ другари, за да ся судятъ и накажатъ за крова-та вина.

— Близо при село Балванецъ, на 27 августа презъ деия на идно и суицо мѣсто убраха двамина Дрянвцы Болгары, като взеха на одного-то 300, а на другій-атъ 500 гр. и повече одного-то злѣ съ ножове-те си като раниха хайдуты-те. Правителство-то щомъ ся извѣсти за това прати запитѣта слѣдъ волхви-те, тѣ были четирма и обща-та молва ги показува да са отъ Дружа-та на Рухчущени Феридъ.

— Въ по предны-те дни на този августа кадѣ страна-та на паланка, Бяла, убраха едного Терновца кжджй, Н. . . , като му взеха даже и коня и него едвамъ живъ пуснаха. Подиръ малко время той сп позна коня у едного турчина и позна у него нѣща отъ своя-та стока, той поиска да си ги вземе, и работа достигна на судъ, гдѣто турчина подтверди че и коня какго и стока-та былъ купилъ отъ него съ пары, а не ги е взелъ разбойни-

ни му ся падаше. 100 души ся дадохъ отъ града и отъ окрестность-та му.

Анадолски-те войски зейбѣцы называемы минуватъ отъ тука единъ слѣдъ други. Панаирджин нѣкои трудитѣся да устроятъ Узунджовскій-атъ тжсъ годишенъ панаиръ, кой-то ако стане не ще има освѣтъ твердѣ слаба работа, защото нито кой да купува нито кой да продава има, ради политически-те обстоятелства. Но ако панаиръ стане, не ще ся отвори освѣтъ кадѣ 20 — 15 того мѣсяца.

— С о л у н ъ , 17-врія.

Пишатъ отъ Янина (Албанія), че Рю-стемъ паша оставилъ тойзи градъ за да дойде въ Солунъ, гдѣто е опредѣленъ, и че като стигналъ въ Мецово срѣциналъ Салихъ паша, негова наслѣдникъ въ Янина. Надѣватъ ся какъ новый Солунскій Градоначалникъ ще дойде тукъ у други-день.

— Б р у с с а , 17-врія.

Единъ изобилень дождъ валя непрестанно до единъ часъ и расхлади разны-те мѣста, кои-то като пещи горѣха, и гжсты-те облацы ся распрѣснаха, и сега гледаме небе-то чисто и ясно както преди пожаръ-атъ на гора Олибійка.

Наший управитель испрати знаменитый-атъ полиційскій начальникъ съсь сильно едно содружество противъ разбойническа-та шайка управляема отъ Мемнина. Два дена послѣ запитѣта-та ся вжрнаха безъ да срѣцинатъ нито едного подозрительнаго чловѣка, и безъ да можатъ да открыватъ гнѣздо-то на тая шайка, и вси ся наскорбиха, зацо-то запитѣта-та ся вжрнаха безъ да свършатъ нѣкоя работа.

— Б е й р у т ъ , 21 Августа.

Въ послѣдны-те дни нѣкои Арапи отъ Алжиръ или отъ Тунусъ представиха предъ общій-атъ управитель Вамикъ паша и му казяха че познаватъ около Бейрутска-та ветха крѣпость едно мѣсто гдѣто имало голѣма едно иманье. Получиха дозволеніе да копаатъ но до нынѣ нищо не намѣрихъ, слѣдоватъ обаче да копаютъ. Споредъ както тѣ казватъ, нчало до 10 голѣмы стомны полны съ желтицы скрыти отъ время-то на Крестоносцы-те. Вѣруватъ нѣкои че може да ся намѣри таково нѣщо, зацо-то крестоносцы-те на бжрзо оставиха Берутъ, съ надежда пакъ да ся вжриятъ, и за това вѣроятно е да ся намѣри нѣщо.

— Д а м а с к ъ , 17 Августа.

Керванъ-атъ за Багдаты тржгна съ 200 товара и можеше още по много стока да носи ако политически-те обстоятелства не заплашивахъ торговцы-те и не ги бѣха направили да изгубятъ торговска-та си вѣра. Съ тойзи керванъ тржгна и единъ Индіянецъ съсь 60 камили, кои-то бѣше купилъ въ тая область за да испрати на Бассора. Много обаче въ путь-атъ измрѣхъ, зацо-то немаше вода да пиятъ.

— И з м и р ъ , 47-врія.

Презъ тия дни запрѣха до 10 души: 8 злодѣйцы и 2 нижни ягацы, отъ кои-то двамата са турцы. Единый отъ тия открадналъ отъ единъ илимонджия, Хюсенъ, 25 хиляды гроша на злато, кои-то бѣше скрылъ при едина жена Еврейка. Когда-то щѣха да го запрятъ той имаше токмо 18 хиляды, а съ други-те 7 хиляды бѣше купилъ разны нѣща, кои-то ся вжрнаха на торговцы-те, и пары-те ся дадохъ на илимонджия-та наедно съ други-те 18 хиляды. Другій-атъ отъ крадцы-те е Грекъ, кой-то ся занимаваше да краде разны животны отъ градины-те, третій-атъ краденіе разны нѣща отъ корабы-те, и четвертый-атъ кой-то струваше разны злодѣянія, побѣгналъ отъ темница-та.

Между тѣмъ Оттоманско-то правителство учекува здраво поручительство отъ страна на велики-те силы противъ всяко будущно помѣшеніе и противъ всяко отъ время на время привземанье на Княжества-та Влахія и Молдавія, и цѣль-та на Императорско-то правителство, содружена на таковъ степень съ осторожности, е за да отбѣгне все щото можеше да притчини несогласіе между двѣ-те Имперіи, послѣ като В. Порты начне изново нейны-те съ Россійскій дворъ сходства.

Мѣста-та на Виенско-то начертаніе кои-ся относятъ верху работа-та на святы-те мѣста и созиданіе-то на една церква и болница въ Иерусалимъ, удобрихся совѣмъ отъ В. Порты.

Копія на Виенско-то начертаніе, содержащее промѣненія-та, кои-то правителство-то намѣри за благословно да направи, испроводися до Ваше Превосходительство.

В. Порты съ намѣреніе да покаже и другъ знакъ на нейно-то камъ сили-те особено почитаніе, кои-то подписаха трактатъ-атъ на 1841, ако и начертаніе-то, кое-то сама тя предварително сочини е за нея предпочтено, обаче готова е да пріеме Виенско-то начертаніе наедно съсь введенны-те промѣненія, и надѣвася че сили-те кои-то непрестанно да познаватъ отъ начало оше на распри-та, права-та на Императорско-то правителство, и да даватъ благосклонны знакове, като уцѣвятъ тия промѣненія, ще содѣйствовать слѣдовательно.

Като ся опредѣлихъ отъ Н. В. Султана да сообщъ гѣрфрѣченны-те на В. Превосходительство, и на други-те представители, нейны собратія, исполнявамъ тая должность, умоляющъ Ваше Превосходительство да пріеме подтвержденіе-то и пр. и пр.

Решидъ.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— Споредъ званично-то извѣстіе отъ Петербургъ, за холера-та, имаше на 31 юлія, въ тойзи градъ 399 болны, кои-то ялѣкувахъ; въ истый день 19 чловѣка ся удариха, 20 уздравѣхъ, и 3-ма умрѣхъ. На другій день 23 чловѣка ся удариха, 22 оздравѣхъ, и 8-мина умрѣхъ.

— Высока-та Порты взе презъ тия дни писмата си отъ Греческаго консула, Г. Схина, съ кои-то го познаваше като консулъ въ Букурещъ, зацо-то той отиде да посрѣцине рускій-атъ военачалникъ съсь лична дреха, предъ кого-то накой отъ други-те не отиде да ся представя.

— Въ Реймсъ у Франція градоначалникъ-атъ объявилъ бѣше че има за проданъ една ветха машина, съ кой-то отсичать главы-те на виновницы-те. На това объявленіе мнозина ся собраха и машина-та испервенъ ся продаваше за 20 франка, но послѣ наддадохъ и излѣзе до 50 франки и ся падна на единъ младъ момакъ, кой-то като плати цѣна-та, тосъ часть тури на огнь и изгорѣ смертоносно-то това орудіе на исто-то мѣсто гдѣ-то ся продаде.

— Нѣкой си Персїянинъ бѣше преди нѣколко дни открадналъ до 200 махмудин отъ единъ сарафинъ на Бахчели-ханъ. Той като ся заведе предъ Персїйскій-атъ посланникъ исповѣда че ги е открадналъ, но не рачи да каже това, освѣтъ когда му удариха 100 тояги. Послѣ намѣрихъ 200-те махмудин въ сондукъ-атъ му.

Е д р е н е , 37-врія.

Голѣмо количество отъ военны нѣща, като зимны дрехи и пр. стигна въ Родосто, гдѣто въ корабль ги положили за да ся испратятъ на Шуменъ.

По заповѣдь Омеръ пашова, поискахся до 500 души работницы отъ тая область, и всяко мѣсто затечеся да даде колко-то ду-

нески, верху кон-то имамъ, казува, свидѣтели-те си да донесе да кажатъ право-то и да си отсудятъ давинта.

Но таквази една давин, както тая, не ѝ е доволно само свидѣтелство просто, испытаніе право трѣба да бъде верху тая работа на кое-то, надѣмемъ, мѣстно-то началство да обърне вниманіе, безъ кое-то, на жалость, може да прегрѣши.

Ж е р а в н а , 31 Августа.

Въ тѣзи дни ся появили злодѣйцы 4 души арнауты; тѣзи сѣщи-те арнауты на 23 августа нападнѣхъ врѣхъ двама души отъ село-то ны, первый духовникъ-ахъ ны на село-то, отецъ Неофитъ, отъ Хилиндаръ, и второй-ахъ Г-нъ Стоянчу Ченексизовъ; тѣзи двама-та като отиваха на Ичеръ, село 2 часа отъ Жеравна далечъ камъ Сливенъ и като бѣха ся отдалечили до половина часъ отъ Жеравна бѣха стигнали до рѣка-та на Моловатъ мостъ, гдѣто като ги уловиха и ги дръзаха и отъ какъ имъ взеха всичко що намѣриха отгорѣ имъ, стропиха на духовникъ-ахъ святы-те мощи на чисти, и както были врзаны и двама-та, духовника като намѣрва време, сѣсва си вѣже-то и побѣгда, отъ тамъ си дойде въ Жеравна съ половинѣ души, а другій окаянний Г-нъ Стоянчу и до днесъ го нема оше, и не знаеме какво го сториха до нынѣ. Отъ тѣзи горерѣченны злодѣйцы арнауты ся хвана единъ отъ тѣхъ въ Градецъ, (Градецъ е село доловина часъ далечъ отъ Жеравна) и като го закарали на Сливенъ подиръ много-то и стѣгнато-то наказаніе казалъ, отъ святы-те мощи должно-то лице сребренно, а частицы-те изгубилъ.

Преди десѣтъ дни хванаха на чорбаджи Степана отъ Нейково, момче-то му и искать 15,000 гр. оше и до днесъ го нема.

ВОЕНАШНИ НОВИНЫ.

АВСТРІЯ. Несомнѣнно помни читающій свѣтъ, какъ по скончаніе-то на Маджарска-та революція, много ся бѣ писало, какъ Маджарска-та корона наедно съ други-те царски вещи ся бѣ загубила, и нито возможно бѣше да ся узнае гдѣ всички тѣя работы ся намиратъ. Послѣ долго разысканіе сега ся намири корона-та и вси-те царски знакове, сирѣчь: Скиптръ, порфира и ципеле (тузлуцы, бечви). Споредъ както сме извѣстны, все това было положено въ желѣзній ковчегъ, глубоко до два ступа, въ земля-та закопанъ, и то, както казувать на неутрално мѣсто, близъ Оршава. Но, когда-то Дунавъ, презъ лѣтосъ ся бѣше пролѣлъ, и това мѣсто ся потопи, и тогда Порфира-та и Ципели-те малко ся намокриха, и побледиаха, а все друго неповреждено остана. Тѣя драгоценны древности ся намириха на 31 августа вложиха ги въ военный паракходъ, и донесоха ги въ Земонъ, и отъ тамъ наутренний день за въ Виенна. Въ паракхода ся поставиха осмь маринары, и една военна компанія, и заповѣдъ ся даде щото на всяки градъ, чрезъ кого-то паракходъ-ахъ ще мине, по 101 топъ за поздравленіе да ся гръмне.

ФРАНЦІЯ. Французски-те Вѣстницы ся занимають верху единъ случай, кой-то живо распалява духове-те; тойзи случай е возвышенна-та цѣна на хлѣба. Правительство-то рѣши щото цѣна-та на хлѣба да не надминува 40 сантимы кило-драматъ (80 пары 312 драма), и ако хлѣбары-те губять да имъ ся заплати отъ правительство-то. Тая возвышенна цѣна, малко остана да причини голѣмы злощастія, защото книги по стѣны-те ся бѣха налепили въ Реймъ, че народъ-ахъ ще стане, и че ще сѣче, кола и убра. Но тѣя

книги нищо не подѣйствуваха и народъ-ахъ, си остана тихъ и спокоенъ.

АНГЛІЯ. Англіиски-те Вѣстницы описувать, путешествіе-то Царицино въ Дублинъ, гдѣто тя отишла да посѣти художественно изложеніе. Извѣстять оше и ужасно едно злощастіе, кое-то ся случилось на 31 августа (и) на Гридъ Нортинскій желѣзень путь, на Хорнсе, и гдѣто малко остана да загуби животъ-ахъ си градоначальникъ-ахъ, кой-то не ся нарани освѣнъ на лице-то, и за животъ-ахъ му нищо не ся страхувать. Человѣцы-те кон-то ся затриха и ся нараниха са много и увѣрять че никогда до нынѣ не ся е случило толкмо голѣма бѣда верху единъ желѣзень путь.

Единъ много лютъ мятѣжъ ся случи на 17 августа въ Тортола, малакъ англійскій островъ въ Америка, ради умноженіе-то на данокъ-ахъ. Народъ-ахъ не ся склонилъ да плати освѣнъ какго е плащаль и по преди. За това воиски ся испроводиха за тойзи островъ.

ИСПАНІЯ. Отъ долго время става прѣніе между Англія и Испанія. Англичане-те просятъ отъ Испанско-го правительство дозволеніе да имъ ся даде, да иматъ особно едно мѣсто за гробища гдѣ-то да погребавать, протестанты-те, нѣхны едновѣрцы. Испанія, кой-то е католическа, понеже нейный народъ е много простъ и фанатиченъ, никакъ не ся склонива да опрости щото протестанты въ земля-та ѝ да ся погребавать. Но принудена най послѣ силно отъ ЛордаХаудена, прощава, съ условіе обаче смерта да ся не носи съ никаковъ церковный обрядъ, сирѣчь: нито да поятъ, нито да звонать, нито множество люде да сопровождать смертъ-та.

С О В ъ Т Ы

з а

непраздни жены

и

Правила какъ да постживать съ новорожденны-те младенцы, взети отъ сочиненія-та на славнаго Тисота, Николая Фуркроа и Салмада, сообразны съ система-та на воспитаніе-то дѣтско, кой-то е предложена отъ Г. Бюффона въ Естественна-та Исторія.

Преведе отъ французски на русски К. Г. а отъ русски на Български З. К.

(Продолженіе.)

Клети-те бабы совѣмъ не ги е грыжа за умирање-то на родилница-та или дѣте-то; тѣхна-та должностъ е като роди жена-та, тосъ часъ ѝ даде да нахрани дѣте-то, а послѣ като я тури въ постелка-та, натрупа я съ черги или юрганы, а на тѣхъ отгорѣ слѣдующи-те: отъ сурваки главня, верига, шинъ, делавъ, раженъ и чесновъ лукъ съ червено сукно и пара или желтиче на глава-та ѝ, и други идолопоклоннически измыслены работы, кон-то са противны на православна-та вѣра и на человѣчество-то. Като соверши тѣя язычески обычаи, нахрани съ сила родилница-та, и трѣгне по махала-та да калесува за малка пита, на кой-то отъ тая страна на Балкана ходять само жены-те, а отъ вѣдъ Балкана ходять и мжѣ-те съ жены-те си, и тая пита ся совершава съ 40 мѣры вино и 50 или 60 кѣшны хлѣбове. Но най пагубно-то зло е това, че трапеза-та ся слага при родилница-та, и тѣ бѣдна-та цѣль день трѣба да слуша лигави пиенски глѣчки и разговоры; кога-то тѣ като ся избави отъ родилны-те болѣсты, трѣба да остане спокойна, и въ това время да ся гледать оныя средства, кон-то са потребны за родилница-та и дѣте-то. Споредъ тѣя вредны и смертны случаи много по добръ ще бъде да ся напуснать тѣзи бабешки измыслены обычаи, малка и голѣма пита, и насолване дѣца-та, кое-то много дѣца

поврежда и уморява; а най добро е кога жена-та поне една недѣла да ся непуца кой при родилница-та, освѣнъ майка ѝ, сѣкърва ѝ и баба-та. Мысли да е дошло и минало время, като нѣй мжѣ-те да ся освѣнъ отъ руцѣ-те на жены-те, и да не позволяваме веке да ны прихрзувать ясла-та, като овчи коніе, ами да гледаме здравъ разумъ, и кое-то е полезно въ тоу случай него да правиме, а не да слушаме просты-те и лажливы-те бабы совѣты-те, кои-то нищо незнають за бабуваніе-то, нито родилница-та и дѣте-то, нито ги е грыжа умрѣ нѣкой отъ тѣхъ. Въ други-те царствы кон-то ще ставать бабы совершавать си уки-те въ 5 или 6 години като мужіе, а слѣ учать това искусство двѣ или три годины наедно съ лѣкарство-то, че като дадатъ испытаніе, наедно съ практика-та си въ Академія-та или Университета получавать сиплома, и начивать да бабувать, а не ка тукашны-те отъ бахче и чифликъ или арджикъ сюнюрgesi, тосъ часъ става прочута искусна баба, като камила-та въ терзалици ли безжалка.

Да додѣмъ на приказка-та си, че освѣ показанна-та въ това правило супа (чорба) родилница-та не трѣба друго да иде. За она не може да употреблява тая вода: на 5 вода, ока и половина овесъ, и като увери ся добре, да ся процеди вода-та презъ тѣ платно или сито; послѣ въ тая вода ще тури малко захаръ или бѣлъ медъ, и като стине става добра за пиеніе, и освѣнъ що пиеносъ много полза за родилница-та, но хри и тѣло-то, и докарува прохлада на сердца и кровь-та ѝ; тая вода оше по голѣма лза може да принесе, ако я пиенъ по малко, твърде честичко. Бульонъ отъ равны части овчи и говеждо мѣсо, или отъ кокошка, или патка, твърде храни тѣло-то на родилница-та. Той ся прави така: 100 драма говеждо или телешко мѣсо, и 100 драма овчи или патка, това 200 драма мѣсо туря ся чиста тенджерѣ или гжрне, и ся малва е, ока вода и малко солъ, че ся вари догдѣ стане полвина-та, тая чорба ся выка бульонъ послѣ ся налива въ кафѣна чашка и ся топличка като кафе, и това много храни и крѣпва слабо-то тѣло не само на родилцы-те, но и на други-те болны. Родилница може да пиенъ това подиръ всякой два часа една голѣма чашка 30 или 40 драма, за да усѣща голѣма нужда за лѣтіе. Ако бы пиенъ това пакъ да ѝ ся принѣе да иде, тѣгава може да пояде малко отъ оная супа, и то казахие по первенъ, или може и въ тоу бульонъ да натроши малко писметъ, и хапни нѣколко лажицы, но никогда да не дойда до ситости, или да прѣяда, защото това наедно е готова и смертъ-та или дамта; и никогда да не начинава да иде, догдѣ нахрани перво дѣте-то, ще ся рече, че дѣто трѣба да сеучи догдѣ не ся е наила мѣка-та, зашто кога е сита мялко-то бива и по за дѣте-то. (Слѣдующе)

Въ Терново поставилъ книгопродавецъ при Господина Х. Пантелакъ Х. Г. Кесимъ гдѣто между други-те разны болгарски кни продаватъ ся умѣрена цѣна и слѣдующи-те

Всеобща Исторія;
Энциклопедія;
Числиница;
Дѣтинско прибавленіе;
Млада Сибирянка;
Отговоръ за Божіи гробъ;
Нѣколко мысли;
Буквари;
Базаминъ;
Кавказски Пѣсни;
Просвѣтителъ Болгарскій.